

Nr 169.

Av herr Holmberg, om pension åt arbetaren A. L. Boström.

Arbetaren Anton Leonard Boström i Rognäs har hos pensionsstyrelsen hemställt om pension, men framställningen har avslagits under hänvisning till att Boström icke haft anställning så lång tid som erfordras för att erhålla denna förmån.

Formellt torde det också vara ostridigt, att det förhåller sig så, men det finns enligt min mening mycket starka skäl att bifalla framställningen trots dessa formella hinder. Boström har nämligen under mycket lång tid haft anställning i statsföretag av olika slag — sammanlagt längre tid än vad som vanligen erfordras för att få pension — men det har skett under sådana förhållanden, att han icke kan åberopa gällande bestämmelser för att erhålla denna förmån.

Efter åtta års anställning vid Norrbottens regemente har Boström under en tid av cirka 30 år haft upprepade anställningar vid statens järnvägars och statens vattenfallsverks anläggningar i Norrbotten. Hans betyg — alla med mycket goda vitsord — visa, att hans tjänster tagits i anspråk av ifrågavarande statsföretag icke mindre än 14 olika gånger. Men det var vanligen arbeten som måste begränsas till korta perioder på grund av den norrlandska obygdens särskilda klimat- och transportförhållanden m. m., och Boström kommer därför inte upp till mer än cirka 12 års anställningstid sammanlagt. Tar man hänsyn till under vilka förhållanden hans arbete skett och därtill beaktar att han ägnat åtta år av sin bästa tid åt försvarsutbildning, borde det utgöra tillräckliga skäl för att bevilja Boström pension.

Under hänvisning till vad sålunda anförts ber jag få föreslå,

att riksdagen måtte bevilja arbetaren Anton Leonard Boström i Rognäs årlig pension med skäligt belopp.

Stockholm i januari 1946.

Helmer Holmberg.
